

FURIA ȘI AGRESIVITATEA LA COPII

PSIHOLOG OCHIȘ MIRABELA CODRUȚA
IULIE 2020

FURIA ȘI AGRESIVITATEA LA COPII

“Agresivitatea este întotdeauna o consecință a frustrării.”

John Dollard

Copiii fac față uneori situațiilor familiale și școlare tensionate prin comportamente agresive. Comportamentele agresive pot reprezenta în aceste cazuri o formă inadecvată de stabilire a relației cu o persoană sau pot fi o modalitate de a atrage atenția. Frecvent, comportamentul agresiv al copiilor este semnul unei probleme în mediu social. Deși comportamentele agresive se manifestă mai frecvent la copiii care trăiesc în anumite condiții familiale și sociale (de exemplu, conflicte între părinți), cauzele agresivității manifestate în copilărie sunt multiple. Agresivitate la copil poate îmbrăca diferite forme: comportament opozant, tulburări de conduită, agresivitate verbală și/sau fizică.

Furia nu este același lucru cu agresivitatea. Furia este o emoție, în timp ce agresivitatea este un comportament. Furia este un status emoțional temporar cauzat de frustrare, agresiunea este frecvent o încercare de a răni o persoană sau de a distruge proprietăți. Trebuie să explicați copilului că furia este normală, agresiunea în schimb nu.

FORME DE MANIFESTARE A FURIEI ȘI A COMPORTAMENTELOR AGRESIVE ÎN FUNCȚIE DE VÂRSTĂ

Sugarul

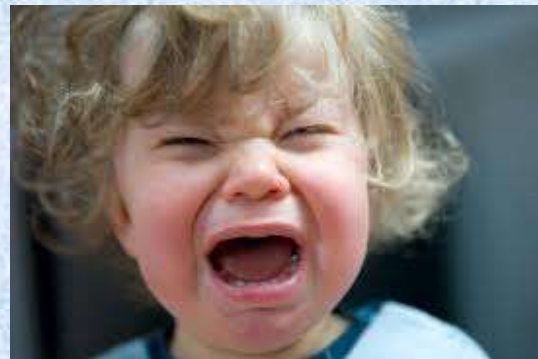
În a doua jumătate a primului an din viață, după ce reușesc să înțeleagă relația cauză-efect, sugarii pot manifesta o furie direcționată . În această etapă sugarii nu urmăresc producerea unui prejudiciu; manifestarea furiei reprezintă la ei o emoție similară agresivității. Încă de la această vârstă apar diferențele de sex: băieții sunt mai instabili din punct de vedere emoțional, își manifestă emoțiile cu mai mare intensitate, în timp ce fetele își controlează mai bine trăirile emoționale și manifestă mai puțină furie comparativ cu ei.

FORME DE MANIFESTARE A FURIEI ȘI A COMPORTAMENTELOR AGRESIVE ÎN FUNCTIE DE VÂRSTĂ

Copilăria mică

În preajma vârstei de doi ani, copiii percep lumea ca pe un loc care ar trebui să le satisfacă toate dorințele, instantaneu. Dacă nu primesc ceea ce doresc, li se pare un dezastru și pot începe să țipe, să strige și să plângă inconsolabil pentru ceva care dvs. vi se pare o nimica toată- în special când ajung la stadiul zis și “teribila vârstă de doi ani”. Copiii de același sex au conflicte mult mai frecvente decât perechile de sexe diferite.

FORME DE MANIFESTARE A FURIEI ȘI A COMPORTAMENTELOR AGRESIVE ÎN FUNCȚIE DE VÂRSTĂ

Vârsta preșcolară și școlară mică

Băieții preferă agresivitatea fizică, iar fetele formele de agresivitate indirectă. La această vârstă numai un număr redus de copii manifestă forme severe de violență față de alți copii sau față de animale. Copiii care manifestă frecvent agresivitate la vârsta preșcolară au abilități sociale slab dezvoltate, având dificultăți în a identifica soluții adecvate la conflicte și au abilități de reglare emoțională deficitară, gestionând mai puțin eficient reacțiile de furie.

Spre finalul perioadei preșcolare aceste comportamente încep să scadă în frecvență, odată cu folosirea mai eficientă a limbajului în aplanarea conflictelor apărute, precum și cu dezvoltarea capacității de control a comportamentelor și a emoțiilor.

FORME DE MANIFESTARE A FURIEI ȘI A COMPORTAMENTELOR AGRESIVE ÎN FUNCTIE DE VÂRSTĂ

Adolescența

Datorită dezvoltării forței fizice comportamentul agresiv devine foarte sever, putând cauza chiar răniri grave sau decese; cei de aceeași vârstă pot participa la acte de violență colective. Adolescenților agresivi le este greu să-și stăpânească emoțiile. Adesea întâmpină greutăți în a amâna plăcerea și suportă greu frustrările. Nu au o percepție exactă, nici un bun control asupra lor înșiși; nu-și dau întotdeauna seama de modul în care vorbesc. Însă doar un număr redus de adolescenți devin agresivi în raport cu părinții sau cu profesori lor.

EVITAREA ACCESELOR DE FURIE ȘI AGRESIVITATE ALE COPILULUI

- Asigurați-vă că se odihnește bine și nu se obosește prea tare sau nu îi este foame sau sete.
- Încercați să mențineți o rutină confortabilă și previzibilă, în special în perioade de stres.
- Explicați regulile din timp și mod clar, păstrați-le simple și aplicați-le în mod consecvent.
- Evitați consumul de cantități mari de băuturi acidulate, ciocolată sau alimente cu mulți aditivi.
- Mențineți-l activ și interesat cu o varietate largă de activități.
- Nu cereți de la el mai mult decât este capabil și stabiliți limite.
- Dacă în ciuda tuturor acestor măsuri copilul dvs. devine furios sau agresiv: descoperiți cauza tulburării sale și eliminați-o și distrageți-i atenția spre alte activități.

CONCLUZII

Inconsecvența din viața de zi cu zi a copilului ca de exemplu, mesele neregulate sau insuficiente, prea puțin somn, reacții inconsistente ale mediului sau insuficientă atenție din partea părinților pe motivul preocupării față de profesie facilitează comportamentul agresiv.

Prevenția începe de la elemente aparent nesemnificative inclusiv alegerea materialelor de joc a copilului. Jocurile de tip concurs nu sunt adecvate pentru că nu permit relaxarea motorie. Jocurile care nu implică concurența sunt mult mai agreate pentru astfel de copii.

BIBLIOGRAFIE

- Robin Harwood, Scott A. Miller, Ross Vasta- Psihologia Copilului, Editura Polirom, Iași, 2010.
- Franz Petermann Ulrike Petermann- Program terapeutic pentru copiii agresivi, Editura RTS, Cluj-Napoca, 2006.